

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید

جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای
اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور

ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی
گسترده ترو مستحکمتر باد همبستگی اکثریت اهالی
جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل
و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت
حکومت اسلامی در ایران

- تجمعات اعتراضی صدها کارمند وزارت علوم نسبت به عدم افزایش حقوق در بیش از 300 دانشگاه کشور با شعار نه به تبعیض

- تجمع اعتراضی کارگران اخراجی پروژه فاز دوم پالایشگاه گاز ایلام با حقوق معوقه مقابل اداره کار و فرمانداری چوار

- به دلیل تحمل انواع فشارهای روحی و جسمی؛

خبرها از ایست قلبی و جان باختن ایمان نوابی، پزشک معترضان در اعتراضات 1401

- تداوم بازداشت و بی خبری از شیلر مامقادی در پی ارتباط با خانواده های جان باختگان اعتراضات خونین دی ماه

- بی خبری از سرنوشت 14 ملوان یک لنج صیادی پس از ماه ها در آب های آزاد

- بی خبری از سرنوشت 10 ملوان یک لنج تجاری پس از 29 روز در مسیر سیریک به عمان

- پایان موقتی اعتصاب در لوفت هانزا برای افزایش دستمزد، بالارفتن سهم کارفرما در حق بازنشستگی و شرایط کاری بهتر پس از یک هفته

- اتحادیه ای در خدمت دولت

صف بندی ضدکمونیستی به مناسبت اول ماه مه

*****

*تجمعات اعتراضی صدها کارمند وزارت علوم نسبت به عدم افزایش حقوق در بیش از 300 دانشگاه کشور با شعار نه به تبعیض

«نه-به-تبعیض» این پلاکاردی است که این روزها در دانشگاه‌های کشور در دست کارمندان وزارت علوم قرار دارد؛ در هفته آخر اسفندماه وزارت علوم از افزایش 75 درصدی حقوق اعضای هیئت علمی خبر داد؛ تصمیمی که «هیئت امنای وزارت علوم» مصوب کرده است. این مصوبه با واکنش منفی و تند «کارمندان وزارت علوم» مواجه شد، آنها در تجمعات متعددی که آخرین آن یکشنبه 23 فروردین در بیش از 300 دانشگاه کشور برگزار شد، اعتراض خود را به این مصوبه که آن را «تبعیض‌آمیز» می‌دانند، اعلام کردند.

برپایه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 29 فروردین، در تجمعی که در دانشگاه تهران با حضور صدها کارمند دانشگاه برگزار شد، آنها مصوبه افزایش حقوق را «قشری‌نگری، تبعیض سازمانی و نادیده‌گرفته‌شدن وضعیت معیشتی کارکنان» نامیدند و افزایش متناسب حقوق خود را خواستار شدند. اما در مقابل «وزارت علوم» مصوبه اخیر را تلاشی برای جلوگیری از مهاجرت استادان به علت مسائل معیشتی می‌داند. «حسین سیمایی‌صراف»، وزیر علوم، در آذر سال 1404 میزان مهاجرت استادان را «نگران‌کننده» نامید و گفت: «در این چند سال اخیر، 25 درصد از استادان مهاجرت کرده‌اند. این موضوع جایگاه دانشگاه را پایین می‌آورد و در مقابل دانشجو هم همین وضعیت را پیدا می‌کند». او علت اصلی این مهاجرت را مسائل معیشتی نامید که این مصوبه قرار است تلاشی برای جلوگیری از تشدید آن باشد.

نگرانی از معیشت 80 هزار کارمند

«در وزارت علوم دو قشر هستند که حقوق می‌گیرند؛ کارمندان و اعضای هیئت علمی که در ساختار وزارتخانه به هر دو کارکنان گفته می‌شود. کارکنان به وسیله هیئت امنای اداره می‌شوند که همه اعضای هیئت علمی هستند و این مسئله به نظر ما تعارض منافع است که کسی که خودش ذی‌نفع و مجری است، قانون‌گذاری کند».

«نظری‌طبا» یکی از کارمندان دانشگاه تهران و نایب‌رئیس شورای صنفی کارکنان دانشگاه تهران است. او می‌گوید از ابتدای تأسیس هیئت امنای هیچ افزایش حقوقی برای کارمندان برخلاف اعضای هیئت علمی اتفاق نیفتاده است: «همه افزایش‌ها یک‌طرفه به نفع اعضای هیئت علمی بوده، این حق‌شان است اما ما هم حقوقی داریم. این بی‌توجهی به کارمندان باعث شده تا یک کارگر با مدرک دیپلم حقوقش از یک لیسانسه یا فوق‌لیسانس که در یک رشته تخصصی درس خوانده و در دانشگاه مشغول به کار شده، بیشتر باشد». این فعال صنفی می‌گوید که در سال‌های اخیر از نظر مالی اجحاف زیادی در حق کارمندان وزارت علوم شده است: «در بحث فوق‌العاده ویژه که بخشی از فیش حقوقی است، کارمندان وزارت علوم لحاظ نشده‌اند. در همسان‌سازی حقوق‌ها با وزارت بهداشت نیز تنها اعضای هیئت علمی مدنظر قرار گرفته‌اند. این چنین تبعیض‌هایی باعث شده چنین اعتراضاتی شکل

بگیرد». به گفته «نظری‌طبا»، مصوبه اخیر وزارت علوم حقوق اعضای هیئت علمی را به عددی نزدیک به 200 میلیون تومان می‌رساند درحالی‌که حقوق کارمندان نزدیک به 25 میلیون تومان است: «در وزارت علوم بیشتر کارمندان مدارک علمی بالا یا تخصص‌های مهم دارند. شما نگاهی هم به فراخوان‌های جذب وزارت علوم نگاه بیندازید، می‌بینید که این وزارتخانه برخلاف ادارات دیگر، فقط نیروهای متخصص جذب می‌کند». از نظر او، در این سال‌ها تمام قوانینی که برای کارمندان وزارت علوم مصوب شده، فقط منجر به محدودکردن آنها شده است: «قبلا قانونی وجود داشت که طبق آن 80 درصد حقوق هیئت علمی باید به کارمندان دارای فوق لیسانس یا دکترا پرداخت می‌شد که این قانون را برداشتند. در این سال‌ها اجازه ادامه تحصیل را نیز از کارمندان گرفته‌اند. وضعیت به شکل یک زندان درآمده که در آن ما نه معیشت درستی داریم، نه می‌توانیم تغییری در شرایط خود بدهیم». نایب‌رئیس شورای صنفی کارکنان دانشگاه تهران می‌گوید تا تغییر شرایط دست از اعتراض برنمی‌دارند: «80 هزار کارمند وزارت علوم با این مصوبه مورد ظلم قرار گرفته‌اند. این تصمیم هیئت امانا حمله به معیشت کارمندان است».

بگویید سیستم خاموش است!

«هاشمیان» کارمند یکی از شعبه‌های دانشگاه پیام نور در شمال کشور است. او درباره تجمعات اخیر می‌گوید: «تجمعات در شرایطی کاملا مسالمت‌آمیز و به شکلی قانونی برگزار شده است و ما فقط به تبعیضی که این مصوبه دارد، معترضیم». به گفته او، در این مصوبه هیچ افزایش حقوقی برای کارمندان در نظر نگرفته‌اند: «افزایش حقوق ما طبق روال سالانه 20 درصد به‌علاوه سه میلیون تومان به‌عنوان فوق‌العاده صورت گرفته است که تفاوتی با باقی کارکنان دولت ندارد. اما در وزارت علوم ما یک تفاوتی با سایر کارکنان داریم؛ آن‌هم این است که مزایایی را که آنها دارند، به ما نمی‌دهند». مصوبه وزارت علوم تفاوتی چهاربرابری بین حقوق کارمندان و اعضای هیئت علمی ایجاد کرده است. او ادامه می‌دهد: «این تبعیض بسیار نارواست. تبعاتی هم داشته، برای مثال طبق چیزی که من خبر دارم، در خیلی از دانشگاه‌ها کارمندان، کار دانشجویان را راه نمی‌اندازند. در خود دانشگاه ما 80 درصد دانشجویان مجبور می‌شوند برای انجام کار اداری خود به رئیس دانشگاه و مسئولان خارج از دانشگاه مراجعه کنند و این مسئله در ماه‌های پیش‌رو بحرانی خواهد شد». شورای صنفی کارکنان دانشگاه نیز در بیانیه‌ای اعضا را به اعتصاب دعوت کرده است: «شورا گفته کارمندان سیستم‌ها را خاموش نگه دارند و هرکسی نیز آمد، به او بگویند سیستم خاموش است.»

*تجمع اعتراضی کارگران اخراجی پروژه فاز دوم پالایشگاه گاز ایلام با حقوق معوقه مقابل اداره کار و فرمانداری چوار

روزشنبه 29 فروردین، کارگران اخراجی پروژه فاز دوم پالایشگاه گاز ایلام با حقوق معوقه (شرکت پیمانکاری جهانپارس) مقابل اداره کار و فرمانداری چوار تجمع کردند و با اعتراض به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی خواهان بازگشت بکار و پرداخت مطالباتشان شدند.

این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفتند: ما حدودا 350 کارگر بومی منطقه هستیم که حدود 58 نفرمان مهر ماه و 52 نفرمان پایان اسفند 1404 به بهانه اتمام قرارداد بیکار شده‌ایم؛ در عین حال با شروع فروردین ماه سال جاری حدود 42 کارگر دیگر نیز به جمع بیکاران منطقه اضافه شدند.

آنها افزودند: پس از سال‌ها تلاش در این پروژه، حق آن‌هاست که به عنوان یک نیروی کار بومی در ادامه روند پروژه ساخت فاز دوم پالایشگاه گاز ایلام به کار گرفته شویم.

آنها ادامه دادند: برخی همکاران هنوز دستمزد بهمن و اسفند سال قبل خود را دریافت نکرده‌اند و از قرار معلوم، کارفرما زیر بار پرداخت آن نمی‌رود. در عین حال وضعیت دریافت بیمه بیکاری کارگران نیز مشخص نیست.

معارضان با بیان اینکه ما بدنبال اشتغال بکار هستیم، گفتند: همه کارگران از بومیان منطقه و شهرستان چوار هستند و سابقه کار آن‌ها 5 تا 10 سال است. اکثریت این کارگران برای تامین معاش خانواده‌های خود با مشکل روبرو هستند و درخواست ما از مدیریت این مجموعه و مسئولان شهرستان بازگشت بکار است.

*به دلیل تحمل انواع فشارهای روحی و جسمی؛

خبرها از ایست قلبی و جان‌باختن ایمان نوابی، پزشک معارضان در اعتراضات 1401

دکتر ایمان نوابی، پزشک معارضان در اعتراضات 1401 در سنندج، فعال مدنی که تلاش می‌کرد صدای بی‌صدایان باشد، و در جریان خیزش زن، زندگی، آزادی مدتی را در زندان سپری کرد، به دلیل تحمل فشار با ایست قلبی با دنیا وداع کرد.

به گزارش دادبان، او در جریان خیزش 1401، پیش از بازداشتش در صفحه خود نوشت: «به پرستار گفتم به زخمیها با مسئولیت من مسکن بده، میخوام نه تنها درد نکشن بلکه این بهترین تجربه زندگیشون باشه.»

او روز 14 آذر 1401 در مقابل بیمارستان کوثر سنندج بازداشت شد و در مدت حبس فشارهای زیادی را متحمل شده و به نظر می‌رسد همچنان سایه این فشارها بر او و فعالیت‌هایش حاکم بوده است.

بنابراین گزارش، درباره جزییات فوت او به دلیل بسته‌بودن اینترنت در ایران جزییات بیشتری در دست نیست.

*تداوم بازداشت و بی‌خبری از شیلر مام‌قادری در پی ارتباط با خانواده‌های جان‌باختگان اعتراضات خونین دی‌ماه

مام‌قادری، شهروند اهل مهاباد و با گذشت چندین روز از زمان بازداشت، همچنان در وضعیت نامعلوم به‌سر می‌برد و از محل نگهداری و وضعیت سلامتی او اطلاعی در دست نیست.

روز چهارشنبه نوزدهم فروردین‌ماه ۱۴۰۵، شیلر مام‌قادری توسط نیروهای اداره اطلاعات در مهاباد بازداشت شده و به مکان نامعلومی منتقل شده است. بر اساس اطلاعات به‌دست‌آمده، بازداشت وی به ارتباط او با خانواده‌های جان‌باختگان اعتراضات در این شهر نسبت داده شده است.

گزارش‌های دریافتی نشان می‌دهد که او در زمان بازداشت از بیماری سرطان رنج می‌برده و در حال طی دوره درمان و مصرف دارو بوده است. با این حال، پس از بازداشت، وضعیت دسترسی وی به خدمات درمانی و دارو در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. شیلر، مادر دو فرزند نیز هست.

برگرفته از کانال بیدارزنی

***بی‌خبری از سرنوشت 14 ملوان یک لنج صیادی پس از ماه‌ها در آب‌های آزاد**

با گذشت نزدیک به چهار ماه از خروج یک لنج صیادی از اسکله کنارک و بی‌خبری 48 روزه از آخرین تماس، همچنان هیچ اطلاعی از سرنوشت 14 خدمه بلوچ این لنج در دست نیست و نگرانی خانواده‌های آنان افزایش یافته است.

به گزارش روزشنبه 28 فروردین یک منبع خبری محلی، این لنج صیادی با هویت «اسلامی 2» در تاریخ دی‌ماه 1404 از اسکله صیادی شهرستان کنارک به منظور صید به آب‌های آزاد عزیمت کرده است.

بر اساس این گزارش، آخرین تماس این ملوانان با خانواده‌هایشان مربوط به تاریخ 9 اسفندماه 1404 بوده که اعلام کرده‌اند در مسیر بازگشت به اسکله کنارک هستند، اما پس از آن تاکنون هیچ‌گونه تماس یا اطلاعی از وضعیت آن‌ها در دست نیست.

بنابهمین گزارش، با گذشت حدود یک ماه و 17 روز از آخرین تماس و در مجموع نزدیک به چهار ماه از زمان خروج این لنج، همچنان سرنوشت خدمه آن در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و هیچ راه ارتباطی با آن‌ها برقرار نشده است.»

مسئولان شیلات شهرستان کنارک نیز اعلام کرده‌اند هیچ اطلاعی از وضعیت این لنج ندارند و در شرایط فعلی کشور، پیگیری در این خصوص صورت گرفته نمی‌شود.

تا لحظه تنظیم این خبر، هیچ نهاد یا مرجع رسمی توضیحی درباره سرنوشت این لنج و خدمه آن ارائه نکرده و خانواده‌های آنان در بی‌خبری کامل به سر می‌برند.

***بی‌خبری از سرنوشت 10 ملوان یک لنج تجاری پس از 29 روز در مسیر سیریک به عمان**

با گذشت 29 روز از ناپدید شدن یک لنج تجاری با 10 سرنشین در مسیر دریایی سیریک به مسقط، همچنان هیچ اطلاعی از سرنوشت خدمه این شناور در دست نیست و نگرانی خانواده‌های آنان افزایش یافته است.

به گزارش روزیکشنبه 29 فروردین یک منبع خبری محلی، این لنج تجاری 95 فوتی فایبرگلاس در تاریخ 29 اسفندماه 1404 از بندر سیریک به مقصد مسقط، پایتخت عمان، حرکت کرده و از آن زمان تاکنون هیچ‌گونه تماس یا اطلاعی از وضعیت آن دریافت نشده است.

بنا به همین گزارش، تمامی خدمه این لنج را شهروندان بلوچ تشکیل می‌دهند و خانواده‌های آنان در این مدت با مراجعه به نهادها و ادارات مختلف، پیگیر وضعیت عزیزان خود بوده‌اند، اما تاکنون پاسخ

روشنی دریافت نکرده‌اند و در شرایط فعلی کشور، هیچ‌گونه پیگیری مؤثر و رسمی در این خصوص صورت نگرفته و همین موضوع بر نگرانی خانواده‌ها افزوده است.

بر اساس این گزارش، بستگان این ملوانان با تشکیل تیم‌های جستجوی مردمی، بخش‌هایی از مسیر احتمالی حرکت لنج و مناطق اطراف را مورد بررسی قرار داده‌اند، اما تاکنون هیچ اثری از این شناور یا سرنشینان آن به دست نیامده است.

تا لحظه تنظیم این خبر، هیچ نهاد رسمی درباره سرنوشت این لنج و خدمه آن توضیحی ارائه نکرده و وضعیت آنان همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

*پایان موقتی اعتصاب در لوفت‌هانزا برای افزایش دستمزد، بالارفتن سهم کارفرما در حق بازنشستگی و شرایط کاری بهتر پس از یک هفته

اعتصاب‌ها در لوفت‌هانزا برای افزایش دستمزد، بالارفتن سهم کارفرما در حق بازنشستگی و شرایط کاری بهتر پس از یک هفته بطور موقتی خاتمه پیدا کرد.

به گزارش دویچه وله، موج اعتصاب‌ها در بزرگترین شرکت هواپیمایی آلمان فعلاً به پایان رسیده است. از روز 18 آوریل قرار است پروازها به حالت عادی بازگردند. روز 20 آوریل نیز قرار است گفت‌وگوها میان اتحادیه‌ها و کارفرمایان انجام گیرد.

پس از موج یک‌هفته‌ای اعتصاب در لوفت‌هانزا، بزرگترین شرکت هواپیمایی آلمان، امروز شنبه 18 آوریل (29 فروردین) بار دیگر امید به عادی‌سازی شرایط در چشم‌انداز قرار گرفته است.

اتحادیه خلبانان هواپیماهای تجاری و مهندسان پرواز در آلمان در کوتاه‌مدت برنامه‌ای برای اقدامات اعتراضی جدید ندارد. خبرگزاری آلمان این موضوع را با استناد به یک نامه داخلی این اتحادیه اعلام کرده است.

در نامه این نهاد صنفی مستقر در فرانکفورت آمده است: «تمرکز فعلاً بر گفت‌وگوها و نیز شفاف‌سازی این موضوع است که آیا و چگونه می‌توان یک روند میانجی‌گری احتمالی را سازماندهی کرد.» همچنین برای روز دوشنبه 20 آوریل، گفت‌وگوهای مقدماتی با لوفت‌هانزا درباره میانجی‌گری احتمالی برنامه‌ریزی شده است.

اتحادیه مستقل مهمانداران هواپیما (UFO) در آلمان نیز از وقفه در اعتصاب‌ها خبر داده است. یواخیم وازکز بورگر، رئیس این نهاد صنفی، به خبرگزاری فرانسه گفت: «در حال حاضر هیچ تصمیم تازه‌ای برای اعتصاب وجود ندارد.»

بورگر افزود: «اکنون منتظریم ببینیم لوفت‌هانزا چه واکنشی نشان می‌دهد.» به گفته او، با این حال اگر پاسخ مناسبی دریافت نشود، اتحادیه مزبور چاره‌ای جز از سرگیری اعتصاب نخواهد داشت.

دیروز جمعه بار دیگر صدها پرواز لغو شد. خلبانان به همراه خدمه کابین در این هفته به مدت پنج روز فعالیت شرکت‌های هواپیمایی لوفت‌هانزا و شرکت‌های زیرمجموعه‌اش "لوفت‌هانزا کارگو" و "سیتی‌لاین" را مختل کردند.

شرکت هواپیمایی "یورووینگز" نیز دو روز در اعتصاب بود. در مجموع، لغو بیش از سه هزار پرواز تنها در فرودگاه فرانکفورت طی این هفته، وضعیت صدها هزار مسافر را تحت تأثیر قرار داد.

به گفته سخنگوی لوفت هانزا، این شرکت قصد دارد از امروز شنبه برنامه پروازی خود را تا حد زیادی به حالت عادی بازگرداند. او افزود: «با این حال، همچنان ممکن است برخی پروازها لغو شده یا تأخیر داشته باشند».

همچنین 24 هواپیمای مسافربری و سه هواپیمای باری شرکت سیتی لاین از چرخه فعالیت خارج می‌شوند. لوفت هانزا پنجشنبه گذشته، با اشاره به اعتصاب‌های جاری و هزینه‌های بالای سوخت، از توقف فوری فعالیت سیتی لاین خبر داده بود.

سیتی لاین پیش از این پروازهای فرعی به مراکز اصلی در فرانکفورت و مونیخ را با شماره پرواز لوفت هانزا انجام می‌داد. به گفته سخنگوی لوفت هانزا، این پروازها از امروز شنبه لغو خواهند شد.

به گفته او، مسافران یا به پروازهای دیگر منتقل می‌شوند یا مبلغ پرداختی برای بلیت خود را پس خواهند گرفت. این تصمیم با واکنش‌های انتقادی شدیدی از سوی اتحادیه‌ها مواجه شده است.

تمرکز اصلی خلبانان لوفت هانزا و کارگو در مذاکرات مربوط به دستمزدها، بر افزایش سهم کارفرما در پرداخت به صندوق‌های بازنشستگی است. اتحادیه مستقل مهمانداران هواپیما نیز عمدتاً نگران شرایط کاری کارکنان خود است.

***اتحادیه‌ای در خدمت دولت**

صف بندی ضد کمونیستی به مناسبت اول ماه مه

یک سند DGB د.گ.ب (کنفدراسیون اتحادیه های کارگری آلمان) در لایپزیگ (Leipzig) سازمان‌های کمونیستی را «گروه‌های مزاحم» معرفی می‌کند!؟

شعبه لایپزیگ کنفدراسیون اتحادیه های کارگری آلمان (DGB) در آستانه اول ماه مه خط مرزبندی کشیده است که تعیین می‌کند، چه کسانی در تجمعاتش بخشی از جنبش کارگری به شمار می‌آیند و چه کسانی به عنوان اخلاک‌گر معرفی شده و از آن حذف می‌شوند.

یک سند داخلی برای آماده‌سازی تجمعات که در اختیار این روزنامه قرار گرفته، زیر عنوان «گروه‌های بالقوه مزاحم» نه تنها هواداران حزب (AfD آلترناتیو برای آلمان. حزب راستی نئو فاشیستی) و نیروهای راست‌گرا، بلکه بخش‌هایی از چپ سیاسی را نیز در سند خود فهرست کرده است.

زیر عنوان «چپ اقتدارگرا / ضدیهودی»؛ سازمان‌های کمونیستی و همبستگی با فلسطین به طور کلی و بی‌تفکیک به عنوان مشکل معرفی شده‌اند. حتی حمل پرچم فلسطین یا چفیه (دستمالی که مردم فلسطین به سر یا دورگردن خود می‌پیچند) «نامناسب» تلقی می‌شوند، و همین‌طور نیروهایی که مواضع سیاسی و جنگ‌افروزی اسرائیل را به شدت محکوم می‌کنند! و یا برخی شعارها و ارزیابی‌های

سیاسی؛ از جمله اینکه اسرائیل نسل‌کشی می‌کند یا «عمداً» مردم را می‌کشد — غیرمجاز اعلام شده‌اند!

این سند بین مواضع «کاملاً غیرقابل قبول» و صرفاً «نامناسب» تمایز قائل می‌شود و برای هر کدام اقدامات معینی را پیش‌بینی کرده است! حتی گفته‌هایی که DGB (کنفدراسیون اتحادیه های کارگری آلمان) را «بخشی از مشکل» یا «بخشی از دولت طبقاتی» توصیف کنند نیز در دسته «اظهارات نامناسب، اما "غیرقابل پیگرد قانونی" قرار گرفته‌اند.

گروه‌هایی مانند سازمان کمونیستی، «یانگ استراگل (Jung Struggle)» یا «کمونیست‌شبه آوفبائو» (Kommunistische Aufbau) به عنوان «بسیار مشکل‌ساز» طبقه‌بندی شده‌اند. در حالی که (SDAJ) سازمان جوانان کارگران سوسیالیست (DKP) (حزب کمونیست آلمان) «مشکل‌ساز» به حساب می‌آیند!

اقدامات پیش‌بینی‌شده همچون راهنمای پاکسازی سیاسی دیده می‌شوند.

مأموران انتظامات باید گروه‌های مربوطه را از بخش‌های جلویی تظاهرات دور کنند. بسته به موارد طبقه‌بندی شده، از آن‌ها خواسته می‌شود «به‌ت‌صفت (تظاهرات اول ماه مه) بروند» یا اصلاً تجمع را ترک کنند — در صورت لزوم با دخالت پلیس.

«نمادهای کاملاً غیرقابل قبول» نیز باید گزارش داده شوند. در جایی که حذف آن‌ها از این طریق ممکن نباشد، توصیه شده که بنرهای آنها با پارچه‌نوشته‌های بزرگتر اتحادیه پوشانده شوند. در صورت شک، از جلوی صحنه باید رسماً اعلام فاصله‌گیری صورت گیرد.

در این سند، شعبه DGB لایپزیک الگوهای استدلالی‌ای را به کار می‌برد که تاکنون از سوی اداره حفاظت از قانون اساسی آلمان یا از برنامه‌های دولتی «پیشگیری از افراط‌گری» شناخته می‌شدند تا مواضع انترناسیونالیستی و ضدامپریالیستی را به طور کلی و بدون تفکیک از اعتبار می‌اندازند! انتقاد از سیاست اسرائیل، همبستگی با فلسطینیان یا سازماندهی کمونیستی به عنوان مشکل امنیتی جلوه داده می‌شوند. اتهام ضدیهودی بودن در اینجا به مثابه ابزاری سیاسی با بار اخلاقی عمل می‌کند.

سازمان‌های کمونیستی و طرفداران فلسطین در این سند نه تنها در همان بخشی که بازیگران نیروهای راست قرار دارند فهرست شده‌اند، بلکه در ابتدا و با جزئیات بیشتری مورد بحث قرار گرفته‌اند. هرچند در بخش دوم به راست‌ها نیز اشاره می‌شود، اما جهت‌گیری اصلی سند مرزبندی با چپ است. این سند در ادامه درکنار موجی از کمپین‌های ضدکمونیستی جای می‌گیرد که به شیوه کلاسیک «ترس از سرخ‌ها» و یک «چپ اقتدارگرای» به اصطلاح خطرناک را (در سند) هشدار می‌دهند. در حالی که «چپ اقتدارگرا» باید «فوراً اخراج» شود، با راست‌گرایانی که در تجمعات ظاهر می‌شوند طبق این سند باید «با ملایمت اما قاطعانه» برخورد شود — از آن‌ها صرفاً «خواسته می‌شود» که «عقب‌نشینی کنند.»

پس دیگر راست در مرکز این مرزبندی نیست، بلکه آن بخشی از چپ که خود را در محدوده‌های از پیش تعیین‌شده «دلایل دولتی» آلمان جای نمی‌دهد DGB. (کنفدراسیون اتحادیه های کارگری آلمان)

بدین ترتیب منطق طرد سیاسی‌ای را بازتولید می‌کند که از نظر تاریخی ارتباط تنگاتنگی با ادغام اتحادیه‌ها در دولت پس از ۱۹۴۵ دارد — از جمله به حاشیه راندن سیستماتیک نیروهای کمونیست در کارخانه‌ها و فضای عمومی. درست در روز تاریخی مبارزه جنبش کارگری، (اول ماه مه) سازماندهی کمونیستی دیگر نه یک بیان سیاسی مشروع، بلکه خطری به شمار می‌رود که باید کنترل شود. این با وضعیتی سازگار است که در آن دولتی از بیرون به تسلیح نظامی می‌پردازد و از درون انضباط سیاسی را اعمال می‌کند.

در پاسخ به پرسش این روزنامه، دانیل کنور (Daniel Knorr)، (مدیرعامل DGB در منطقه لایپزیگ- (Leipzig) نوردساکسن (Nord Sachsen) اذعان کرد که «از دفتر DGB در لایپزیگ سندی اشتباه ارسال شده است»، اما بدنبال تأکید کرد. ، که این سند «از ساختار رهبری» د. گ. ب DGB نشأت نگرفته است. وی همچنین اظهار داشت که تمایلی به اظهار نظر درباره فرآیندهای داخلی دفترش ندارد.

منبع : روزنامه یونگه ولت

Jungewelt ,15/03/2026

ترجمه : چت جی. پی، تی

ویراستار : محسن خوشبین

akhbarkargari2468@gmail.com